

Dg rørte ved et jordiff Die,
Da Thorvald saae et himmelft Eyn.
Dg hvad han saae, han Danmark viste:
De store Billeder de staae nu om hans Riste;
Dg Christus strækker — salig Kjon —
Sin Haand mod ham og siger: Kom, min Son!

Slutnings chor.

Farvel, Du store Thorvald! Her Fædrelandets Røst.
Hør hver en Vennekemme fra dybtbevæget Drost!
Hør Hver, hvis Aand forstod dig, hvis Hjerte aned Kunst!
Tak, Thorvald! Du har adspredt den tykke Taagedunst!
Dig signe Mænd og Gubber, og Dvinder, Børn saa smaa!
De skal i modne Fremtid din Herlighed forstaae.
Du skienkte Danmark Vre! — hvad kan vi skienke dig?
Vor Kiærlighed! Du seer den hist fra dit Himmerig!

Hs. Høitærværdighed Hr. Stiftsprovst Tryde holdt Taler,
og efter Jordpaakastelsen affang Studenter-Sangforeningen sol-
gende Sang af H. C. Andersen og Hartmann:

Træd hen til Risten her! kom, fattig Mand,
I din Kreds fødtes han, og Du tør sige:
Han blev en Støtthed for vort Folk og Land,
En Glæds han kasted' over Danmarks Rige!
Ja, her var Rigdom, Adels, Alt fra Gud,
I Smillet hos ham Gud sig for os viste;
Hans Død vil lyde vidt i Verden ud,
Man priser den, der dog faaer see hans Riste!
Sin Sendelse paa Jorden har han endt, —
Vi har ham seet og kjendt!

Hans Liv var lykkeligt, hans Død var smuk,
Han virked' stort og herligt uden Lige!
I Folkets Kreds og uden Smertens Suk
Saa sjælesund han svang sig til Guds Rige,
Vi rysted' staae, et Blink fra Gud det var;
Fra fattigt Huus det gik ud over Jorden,
Et Blink, der glemmes ei! See Stenen har
Et Præg deraf, et Størheds Præg for Norden,
Oples dig Sorg i Sang ved Ristens Fiel!
I Jesu Navn sov vel!

Hds. Maj, Dronningen tilligemed den øvrige kongelige Fæ-
milie overværede Høitideligheden i Kirken. — De Gader igjennem
hvilke Toget gik vare belagte med hvidt Sand og bestroede med
Grønt. Paa flere Stæder kastede man fra Binduerne Blomster
ned over Risten. Fra Kl. 11½ ringedes der med Kvæns Klokk-
er og da Toget satte sig i Bevægelse, lod der Sørgemusik fra
Taarnene, indtil det naaede Kirken Kl. 2¼.

Kjøbenhavn. — Som Mindeblad for Sørgfolk aftrykt efter den Ber-
lingfke Tidende hos og udgivet af F. Behrend.

1122 Thorvaldsen's Bisættelse
den 30te Marts 1844.

Websoiet Lerten til det, som paa Konstavademiet og i Frue-Kirke
er affjunget ved denne store Sørgfest.

Pris: 2 Skilling.

Det af Trykkesfrihedsfælskabet udgivne lille Skrift om Thor-
valdsen indledede H. C. Døstved med et smukt Digt, hvori spør-
ges saaledes:

„Naar hoit Du hører saadan Mand berømme
Som værd en Plads blandt Jordens store Mænd,
Naar Dig han vises som en Seievinder,
Med Pragt modtaget rundt fra Land til Land,
Naar Du af Keiser og af Konge finder
Ham æret hoit, lig Mænd af Forstestand,
Du siger: „Ei han slog Barbares Hære!
Ei har hans Kløgt neddæmpet blodig Krig!
Ei prises han, som den, der skal os lære
En Kunst, som Folk og Stat kan gjøre riig,
Har den, hvis Id kun heldigt smigred Diet,
Ved kunstfuld Arbeid, velgjort Billedværk,
Fortjent at vorde hædret og ophøiet,
Som Manden vis, som Kampen bold og stærk?“

Det danske Folk har i Gjærningen besvaret dette Spørgs-
maal baade i Glæden og i Sorgen: baade dengang, da Thor-
valdsen efter lang Træværelse besteg Fædrelandets Røst den 17de
Septbr. 1838, og nu, ved hans Død. Den samme Aand har
udtalt sig i Glæden og Taknemmeligheden som nu i Sorgen;
Danmark har steds viist, at det har opfattet og paakjønnet sin
store Sønns høie Værd. Aldrig har Kjøbenhavn været Vidne
til en Jordefærd som denne; aldrig har den ægte danske Aand
udtalt sig klarere hos alle Stænder, alle Aldere; aldrig viste sig
en renere eller oprigtigere Deeltagelse, i en værdigere Etikelse.
Skjøndt det var taaget om Morgenen, tabte dette sig og Veiret
begunstigede Toget. I Antiksalen, hvor Liget stod, affang Kunst-
nerne følgende Sang af H. P. Holst og Rung, hvorpaa Prof.
Clausen holdt en Sørgetale, efter hvilken Kunstnerne gjentog
Sangen. Derpaa bares Liget ned i Porten, hvor den italienske
Operas Syngepersonale fra den Afvædes Atelier affang en ita-
lienf Cantate af Holst og Sperati. Fra Balconen gjentog
Kunstnerne atter Sangen, medens Liget ubbares.

Med tunge, tunge Laarer

Vi bære Danmarks Stolthed nu til Graven.

Her, hvor vi lytted til hans Vink og Raad,
Her storkes atter vi omkring vor Mester;

Thorvaldsens Museums
Smaatryk-Samling 1844

